

Sygn. akt: III RC 171/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa R. U.

przeciwko A. U.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł oraz o obniżenie alimentów

I umarza postępowanie w przedmiocie pozwu o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł,

II oddała powództwo o obniżenie alimentów,

III zasądza od powoda R. U. na rzecz pozwanej A. U. kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód R. U. wniósł o ustalenie że jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej A. U. wygasł z dniem 18 czerwca 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu R. U. wskazał, iż na skutek wniesionej apelacji przez pozwaną zasądzono od niego alimenty od dnia 11 grudnia 2013 r. To spowodowało, iż komornik potrąca powodowi z jego emerytury 1.968 złotych miesięcznie, pozostawiając mu na życie około 734 złotych miesięcznie. Z tego względu powód uważa, że to on pozostaje obecnie w niedostatku, a nie pozwana. Powód podniósł także, że pozwana od czerwca 2015 r. otrzymuje także wyższą emeryturę wynoszącą obecnie około 1.000 złotych miesięcznie.

Pozwana A. U. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podała, że skumulowanie egzekwowanych alimentów nie może przesądzać o zasadności powództwa. Ponadto, zdaniem pozwanej, powód od stycznia 2015 r. nie dokłada się do kosztów utrzymania wspólnego mieszkania i zamieszkuje u swojej siostry w B..

W toku postępowania powód R. U. zmienił za zgodą pozwanej A. U. powództwo w ten sposób, że wniósł o obniżenie alimentów na rzecz pozwanej z kwoty 500 złotych miesięcznie do kwoty po 200 złotych miesięcznie.

Pozwana A. U. wniosła o oddalenie również powództwa o obniżenie alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 9 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt. (...), rozwiązano małżeństwo A. U. i R. U., zawarte w dniu 17 kwietnia 1976 roku, przez rozwód bez orzekania o winie.

Powyższym wyrokiem, Sąd uregulował również sposób korzystania z mieszkania stron położonego w miejscowości (...), w ten sposób, że przyznał pozwanemu prawo do wyłącznego korzystania z pokoju po lewej stronie przy łazience, powódce przyznając natomiast prawo do wyłącznego korzystania z dwóch pozostałych pokoi. Jednocześnie pozostawił stronom do wspólnego korzystania kuchnię, łazienkę i korytarz.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Legnicy (...)

Wyrokiem Sadu Rejonowego w Złotoryi z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 20 grudnia 2014 r. w sprawie (...) zasądzono alimenty na rzecz pozwanej A. U. od powoda R. U. w kwocie po 500 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 11 grudnia 2013 r.

Pozwana A. U. mała 59 lat. Pozwana nie pracowała i utrzymuje się z emerytury rolniczej w kwocie około 690 złotych, która stanowiła jej jedyny dochód. Pozwana mieszkała wraz z powodem w mieszkaniu komunalnym. Strony zajmowały oddzielne pokoje i nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego. Powódka pokrywała opłaty za energię elektryczną, wodę oraz wywóz nieczystości, co łącznie stanowiło kwotę około 220 złotych miesięcznie. Posiadała orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Powód R. U. miał 62 lata. Utrzymywał się z emerytury w kwocie 2 695,70 złotych miesięcznie oraz pobierał dotację unijną w kwocie około 8 000 złotych rocznie, na gospodarstwo rolne. Powód pokrywał czynsz za mieszkanie w którym mieszkał z pozwaną w kwocie 300 złotych miesięcznie.

Dowód:

akta Sądu Rejonowego w Złotoryi (...)

Pozwana A. U. ma obecnie 60 lat. Pozwana utrzymuje się z emerytury rolniczej, która od czerwca 2015 r. wynosi 900 złotych miesięcznie. Pozwana od stycznia 2015 r. sama mieszka w mieszkaniu komunalnym, które dotychczas zajmowała z powodem. Samodzielnie ponosi również wszystkie opłaty za mieszkanie, łącznie z czynszem. Nadal posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. Po orzeczeniu rozwodu pozwana nie zawarła kolejnego związku małżeńskiego.

Dowód:

decyzja KRUS k. 34

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 35

przesłuchanie pozwanej k. 61-62

Powód R. U. ma obecnie 63 lata. Utrzymuje się z emerytury w kwocie 3.316,99 złotych. W wyniku potrąceń komorniczych z tytułu zaległych alimentów na rzecz pozwanej R. U. do września 2015 r. otrzymywał emeryturę w kwocie około 734 złote. Od października 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Złotoryi – wobec wygzekwowania wszystkich zaległych alimentów - będzie potrącał z emerytury powoda jedynie bieżące alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie. W 2014 r. powód R. U. pobierał dotację unijną w kwocie około 7.500 złotych na gospodarstwo rolne.

Od stycznia 2015 r. powód R. U. zamieszkuje w mieszkaniu swojej siostry w B.. Ponosi wszystkie opłaty za powyższe mieszkanie. W październiku 2015 r. powód przekazał pozwanej kwotę 140 złotych tytułem połowy czynszu za mieszkanie w P. za październik 2015 r.

Dowód:

decyzja (...) Oddział w L. k. 10

zawiadomienie ZUS Odział w L. k. 11

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 12

potwierdzenie przelewu k. 51, 60

przesłuchanie powoda k. 52-53

zawiadomienie o dokonanych wpłatach k. 55

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 60 § 1 kro małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Z treści powyższego przepisu wynika, że niezbędnym warunkiem do uzyskania alimentów przez małżonka, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego jest pozostawanie przez niego w niedostatku.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 19 maja 1975 roku w sprawie o sygn. akt. III CRN 55/75 stan niedostatku zachodzi wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych, pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb.

W ocenie Sądu, nie zachodzą przesłanki, które pozwalałyby uznać, iż powódka A. U. pozostaje w niedostatku.

W pierwszej kolejności należy bowiem wskazać, iż powódka posiada stałe źródło dochodu w postaci emerytury w kwocie 690 złotych miesięcznie. Ponadto jako osobą, która nie ma orzeczonej niezdolności do pracy winna podjąć działania zmierzające do znalezienia zatrudnienia, które przyniesie jej dochód pozwalający zaspokoić choćby częściowo jej potrzeby. W tym miejscu należy wskazać, iż co prawda powódka choruje, ma problemy ze stawami i kręgosłupem, to fakt iż od dnia 1 lipca 2013 roku nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, świadczy o tym, iż nie ma obecnie przeciwwskazań, aby podjęła chociażby dorywczo, pracę zarobkową.

Ponadto przy ocenie sytuacji powódki, Sąd uwzględnił również to, iż A. U. posiada majątek w postaci gospodarstwa rolnego, którego jest współwłaścicielką z pozwanym. Strony po rozwodzie nie przeprowadziły podziału majątku wspólnego. Natomiast w ocenie Sądu dochody, które powódka mogłaby, przy podjęciu odpowiednich kroków prawnych, osiągać z posiadanego majątku lub jego ewentualnej sprzedaży dałyby środki do zaspokojenia, choćby częściowo, potrzeb powódki. Powyższe potwierdza fakt, iż obecnie pozwany pobierając dotację unijną na gospodarstwo rolne będące własnością stron, otrzymuje kwotę około 8 000 złotych rocznie.

Jednocześnie Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki, iż pobierana przez nią emerytura w kwocie 690 złotych miesięcznie stanowi jej jedyne źródło utrzymania. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, iż powódka miesięcznie na utrzymanie wydaje kwotę około 2.000 złotych, na co składają się opłaty za energię elektryczną, wodę i wywóz nieczystości, koszty zakupu żywienia, odzieży, środków czystości, kosmetyków i leków oraz spłata raty zaciągniętego przez nią kredytu. Kwota ta znacznie przewyższa otrzymywaną przez powódkę emeryturę. Z uwagi na to Sąd uznał, iż powódka musi dysponować dodatkowymi środkami, które pozwalają pokryć jej wydatki przekraczające kwotę otrzymywanego przez nią świadczenia emerytalnego.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o treść art. 102 kpc.